

endnu nemmere for offentlige myndigheder og andre parter at få til rådighed.

Så jeg takker for den positive behandling, men jeg vil naturligvis også meget gerne understrege både over for fru Anne Baastrup og fru Line Barfod, at den bekymring og de problemstillinger, der er rejst, og som også delvis har været rejst tidligere i forbindelse med høringsrunden, medvirker vi selvfølgelig til bliver behandlet ganske grundigt under det forestående udvalgsarbejde.

Vi takker for den positive modtagelse og håber på en hurtig behandling i Retsudvalget, hvor vi kan afklare de her problemstillinger.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 64:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af kriminallovens regel om anbringelse af grønlændere på ubestemt tid i lukket anstalt i Danmark.

Af Lars-Emil Johansen (SIU), Kuupik Kleist (IA) og Tórbjörn Jacobsen (TF).
(Fremsat 25/11 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget fra SIU, IA og TF, som vi i dag skal behandle, pålægger regeringen i indværende folketingsår at tage initiativ til ophævelse af reglen i den grønlandske kriminallovs § 102 om anbringelse på ubestemt tid i lukket anstalt i Danmark.

Det fremgår i dag af kriminallovens § 102, stk. 2, at en person kan dømmes til anbringelse i en anstalt i Grønland på ubestemt tid, hvis der er tale om grovere personfarlig kriminalitet. Dom til anbringelse kan ske, hvis det må antages, at den pågældende frembyder nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed og anbringelse på ubestemt tid findes påkrævet for at forebygge denne fare. Den regel svarer til den danske straffelovs § 70, hvorefter en person under tilsvarende betingelser kan dømmes til forvaring.

Efter kriminallovens § 102, stk. 3, kan en person dømmes til anbringelse på ubestemt tid i en psykiatrisk ledet anstalt under Kriminalforsorgen i Danmark, hvis den pågældende på grund af psykisk abnormitet er uegnet til anbringelse i anstalt i Grønland, eller hvis en sådan anbringelse ikke giver tilstrækkelig sikkerhed. I praksis sker en sådan anbringelse i Anstalten ved Herstedvester. Retten kan også efterfølgende bestemme at overføre en person, der er dømt til tidsbestemt eller tidsubestemt anbringelse i en anstalt i Grønland til Anstalten ved Herstedvester, jf. kriminallovens § 104, stk. 2. Også her sker anbringelsen i Danmark enten af hensyn til den pågældendes behandlingsbehov eller af hensyn til sikkerheden.

Lad mig starte med at fastslå, at jeg er enig med forslagsstillerne i, at det er vigtigt, at grønlændere i videst muligt omfang har mulighed for at afsone i Grønland, ikke mindst fordi det er vigtigt, at de pågældende fortsat har kontakt med familie, venner m.v. i deres hjemland.

Men når det er sagt, må jeg også pointere, at det er regeringens opfattelse, at det aktuelle forslag, som vil medføre, at meget farlige eller psykisk syge kriminelle grønlændere ikke længere vil kunne dømmes til anbringelse i en psykiatrisk anstalt i Danmark, ikke er hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt. Den umiddelbare konsekvens af forslagens gennemførelse vil være, at psykisk syge kriminelle i Grønland ikke vil kunne få den nødvendige og kvalificerede behandling, som de pågældende har brug for, og at meget farlige kriminelle ikke vil kunne anbringes et tilstrækkeligt sikkert sted. Der eksisterer nemlig ikke i dag de fornødne behandlingsmuligheder i Grønland for denne gruppe personer, og der er heller ikke i dag lukkede afsoningsanstalter i Grønland.

Hertil kommer, at et sådant forslag efter regeringens opfattelse ikke kan ses løst fra de øvrige ændringer af kriminallov og anstaltstruk-